

Pels ullals, nois...

La Feliua del Mas del Mosques

A casa dels avis, ens hi ajoquem tres generacions i un oncle conco. No és cap comuna, com potser li hagués agradat viure a l'avi, fa més de mig segle, quan era hippy, sinó per la crisi econòmica que ha fet tornar part de la família a la casa pairal, a viure de la pensió i estalvis dels iaïos, després d'haver tombat la Seca i la Meca i les valls d'Andorra. Aquest entroncament de generacions fa que avui el mas nostre s'assembli més a un parlament que no pas a una família. Hi són representades totes les llets, morros, cares i males cares.

Per ordre jeràrquic, hi ha el gran sioux, esplomissat pels ianquis espanyols, tot el dia renega i dient pestes del rei irresponsable segons l'article tal de la Consti, perquè diu que va demanar perdó per matar un elefant però el seu fill no fa el mateix per disparar la llengua contra el poble. Diu que s'ha de fotre foc al sistema i a prendre per sac! És un radical, l'avi. Després vénen els fills, que n'hi ha de tots colors: un, que si amb lo Cisco vivíem millor i l'altre que amb sociates i convergents això no passava, oblidant-se de les seves mentides i trapelleries. Hi ha els germans roigs i cosins grocs, que també dibuixen

un hemicicle d'un parell de webs. El més gran i assenyat és cupaire; el mitjà, renegat sociata passat a ciutadà i la xiqueta, del moviment de lesbianes no adscrites a cristians per l'alliberament gai, pepera. Per acabar-ho d'adobar, l'oncle conco que ha tornat de la residència per aportar la seva pensió, republicà com és, diu que tot és culpa del Bombó de

«La mare posa d'exemple la llar d'infants, que amb tant de sol ha hagut de posar tendals perquè les moreres del pati tenen les branques amputades»

xocolata rància...

A l'hora de sopar ens trobem tots a l'entorn de l'amanida o les patates i bajoques bullides, amb més fam que un Ciutadà vora les municipals. A la sobretaula, tothom té una solució als problemes mundials i de ben segur que si els duaguéssim a la pràctica, demà el mossèn ja podria plegar la barraca perquè el regne dels cels ja

seria una realitat a Riudoms! De tot tenim un culpable i una solució: que si els carrers estan bruts és perquè la brigada no treballa, no perquè la gent sigui llorda; que si el canvi climàtic és perquè esporguen massa els arbres i la mare posa d'exemple la llar d'infants, que amb tant de sol ha hagut de posar tendals perquè les moreres del pati tenen les branques amputades; que si la programació del Casal és massa intel·lectual i la del CERAP, un barri; que ens cal més reality show i menys Plató; que si l'alcalde cobra massa, que els arbres japonesos de la Biblioteca taquen els cotxes, que si arreglen el paviment del carrer és perquè no ens fixem com s'ensorra el cas antic; que Riudoms no ha acollit ningú de l'Acuarius...

I l'oncle conco anunciant que tot s'arregla amb un foc purificador! «Ens n'anem, no ens volen els espanyols!», diu la cupaire. «Sí que ens volen», diu la de Ciutadans... «Ens volen pels ullals de l'elefant, que són de marfil català», respon l'àvia mentre serveix a taula una safata de macarrons amb quètxup... «Calleu!, que comencen els Jocs del Mediterrani i parla la Ballesta!» Doncs jo, la Feliua petita del Mosques, m'encenc un porro amb les quatre barres de través! Uf...! »